

Plakkaat waarbij het aannemen van kredietbrieven verplicht gesteld wordt en bekendgemaakt wordt dat voor kleinere uitgaven kasbriefjes ter waarde van één tot tien rijksdaalders uitgebracht zullen worden

Johan Gerard van Angelbeek, raad ordinair van Nederlandsch India, goeverneur en directeur van het eiland Ceilon, met dies onderhoorigheden en de raad.

Allen degeenen die deezen zullen zien of hooren lees en, salut! Doen te weten:

Nademaal ons te vooren gekomen is dat onder de goede ingezetenen in de tegenwoordige tijdsgesteldheid bedenking nopends de waarde van 's Kompenies kredietbrieven gereezen is, inzonderheid wegens de onzekere uitkomst van de beleegering waarmede deeze vesting gedreigd wordt. Zoo hebben wij noodig geoordeeld, tot geruststelling van dezelve, bij deezen openlijk bekend te maaken:

Dat wij, in een welgegrond vertrouwen op de sterkte onzer vesting, op de getrouwigheid van ons talrijk garnisoen en op den ruimen voorraad van artilleri, ammunitie en provisie, geensins twijfelen of ons genomen besluit tot een standvastige defensie zal alsdan met eene gelukkige uitkomst bekroond worden.

Dat volgens berichten bij de Engelsche nieuwspapieren, die te eerder geloof verdienen, wij zij tot ons voordeel en tot nadeel van hunne naaste strekken, onze staat met Frankrijk een traktaat van vrede en alliantie gesloten heeft, waarbij de onafhankelijkheid en souvereiniteit van onze Republiek erkend en gegarandeerd wordt.

Dat beide republieken zich bij een of- en defensief traktaat verbonden hebben, dat d'eenegen vrede met Groot Britanniën zal maaken zonder toestemming van de andere.

Dat de superioriteit van Frankrijk boven Engeland in deezen oorlog in Europa reets voor het sluiten van de alliance gedecideerd was en door de accessie van onze Republiek een nieuw overwigt bekomen heeft, en men dus met reede verwachten mag dat Engeland bij den aanstaande vrede genoodzaakt zal worden alle veroverde vestingen, schepen en goederen terug te geeven en alle schaade te vergoeden, en eindelijk dat de Heeren Majores noch jongst eerst bij hunne hier in extrakt ontvangene missive van den 2 Januari 1794, §282, aan de Hooge Indiasche Regeering erkend hebben.

Dat de Kompagnie het kapitaal van de onder de gemeente roullerende kredietbrieven schuldig is en te eeniger tijd zal moeten betalen. Waarvan de spoedige vervulling thans met reeden verwacht mag worden, wijl onze Republiek, nu de rampzalige tweedragt en scheuring die tot dus verre in dezelve heeft plaats gehad en als de eenigste bronader van alle onze rampen beschouwd moet worden, door de alsins gelukkige revolutie en hervorming gedempt en de eensgezindheid hersteld is, krachtige middelen beraamen zal om haare koloniën in Oost-Indiën in haaren voorige bloeienden staat te herstellen en dus ook vooral de kredietbrieven te realiseeren.

Dat dewijl te zelve tijd bij ons in aanmerkingen genomen is dat, zoo wanneer de aanvangs gemelde beduchting bij zommige ingezetenen zoo verre mogt toenemen dat zij weigerden de kredietbrieven in betaaling te accepteren, de Kompagnie niet alleen maar ook de goede gemeente selve in de uiterste verlegenheid zoude gebragt worden, doordien alsdan bij gebrek van goud- en zilvergeld en schaarsheid van kopermunt alle betaaling, handel en wandel soude moeten stilstaan, zoo hebben wij tot voorkooming van de funeste gevolgen vanden goedgevonden te statueeren, gelijk wij statueeren bij deezen:

1. Dat degeenen die betaaling te pretendeeren hebben voor goederen welke met zilver-of goudgeld ingekocht zijn, kredietbrieven in betaaling zullen moeten accepteren met zoodanig opgeld als ten dage dat de betaaling aangeboden word plaats zal hebben.

2. Dat in alle verdere handel en wandel de kredietbrieven voor de waarde waarvoor zij uitgegeeven zijn zullen moeten aengenomen worden en dat degeenen die dezelve weigeren in betaaling te accepteren, hunne pretensie verliezen en verbeuren zullen ten voordeele van de diakony.

3. Dat in alle handel en wandel geen onderscheid gemaakt zal worden tusschen het kopergeld en kredietbrieven, maar dat beide steeds eenerlij waarde zullen hebben en behouden en het aan de vrije keuze van den uitgeever of betaaler zal staan, of hij zijn schuld of rekening met kredietbrieven dan wel met kopergeld betaalen wil.

4. Dat niemand eenig kopergeld voor de kredietbrieven met opgeld zal moogen verwisselen, op poene van konfiskaatsie zoowel van de kredietbrieven als van het kopergeld hetwelk met opgeld verwisseld is, te verbeuren de eene helft voor den fiskaal en d'andere voor den aanbrengrer.

5. Dat wij, uit aanmerkkng dat de thans rouleerende kredietbrieven te groot zijn om tot kleene uitgaven gebruikt te worden en dus uit het verbod bij artikel 4 somwijlen eenige ongeleegenheid

zoude kunnen ontstaan, tot gemak van de gemeente besloten hebben kasbriefjes of nooten van een, twee, drie, vier, vijf en tien rijksdaalders te kreeëren en uit te geeven voor reekening en ten laste van de Kompagnie, om door haar edelhedens zoodanig als de bevoorens gekreerde kredietbrieven in der tijd gerealiseerd te worden en die dus evenals de kredietbrieven koers houden zullen, met dat onderscheid dat dezelve niet zullen getransporteerd, maar van den een aan den anderen in betaaling gegeeven worden, weshalven dezelve in een zeer klein formaat gedrukt zijn onder de handteekeningen van de heeren Van Angelbeek en Samlant; met zulke voorzorge echter dat ze niet kunnen nagemaakt worden, waarvan de volgende schemas hier ingelijft worden, te weeten van een en twee rijksdaalders bij het Nederduitsche, van drie en vier rijksdaalders bij 't Singaleesche en van vijf en tien bij 't Malabaarsch exemplaar.

6. Dat deeze kasnooten zullen uitgegeeven worden in betaaling van alle posten, speciaal ook voor gasie, kostgeld en alle vordere emolumenten, die minder dan 25 rijksdaalders bedraag en; doch dat, tot gerief van de mindere dienaars die f 30.- en daar beneden winnen als boekhouders en andere pennisten, serjants, korporaals en gemeene militairen en artilleristen, de inlanders daaronder begreepen, voorts van de chirurgie en winkels, &c.;, aan dezelve de gasie en 't kostgeld half met deeze nooten en half met doedoos, doch de 50 percent douceur op het kostgeld met doedoos alleen voldaan zal worden en eindelijk:

7. Dat degeenen die deeze kasnooten inwisselen en na verloop van ses maanden weder aan de Kompagnie overgegeeven willen, daarvoor ordinaire kredietbrieven met drie procent opgeld, dan wel obligaatsies op de Kompagnie met een half procent 's maands, beginnende met primo Januari 1796, naar hunnen keuze ontvangen kunnen, mits de sommen tezaamen niet minder dan vijfhonderd rijksdaalders bedraagen.

Gegeeven in 't Kasteel Kolombo op 't eiland Ceilon den 18en december 1795.

Johan Gerard van Angelbeek.

Ter ordonnantsie van welgem. zijn weled. grootachtb. en den raad, B.L. van Zitter, sekretaris.